

Itt áll előttem soványan, mélabusan, álmodozó tekintettel Füzy Pista, a született dalnok, az élehetetlen művész, aki csak egyben hisz: a szép muzsikában és emiatt a szép dollárok elgurulnak mellette, hiába kapkod utánuk, azok csak gurulnak, gurulnak szerteszét, mindenfelé. csak az ő zsebébe nem.

Közben szép álmodozások esnek a Füzy Pista szép lelkében és jönnek a dalai, a Jégvirág, meg mások, mind szivből, mind igazán, soha parancsszóra, soha ihlet nélkül. Jó, hogy ő is itt volt közöttünk, ebben a világban, zöldebb lett miatta fü és fa, kékebb lett a mennybolt.

Lincsek (John)

